

גלילי תורה גבירל לתורה

הלכות

- א. אסור^(א) לאדם שיאכל^(ב) קודם שיתן מאכל לבהמתו^(ג) שנאמר^(ד) ונתתי עשב בשדך לבהמתך והדר ואכלת ושבעת^(ה).
- ב. אע"פ שאסור להפסיק בשיחה בין נט"י לברכה, מ"מ אם הפסיק ואמר "תנו מאכל לבהמה" אינו צריך לחזור ולברך^(ו), דחשיב צרכי סעודה^(ז) ומענין דברים שמברכין עליו^(ח).
- ג. וכל זה הוא דוקא לאכול קודם לבהמתו אבל לשתות מותר^(ט), וי"א שגם לשתות אסור קודם לבהמתו^(י).
- ד. י"א דאפי' דאם הוא בבית אחר ונותנים לו שם לאכול אסור לו לאכול קודם שיתן לבהמתו^(יא), ויש אומרים דבבית אחר מותר^(יב).
- ה. ויש לך לדעת כי דוקא באין כאן סכנה או צער, אבל בסכנה או בשיש צער, קודם יש לחוש לצער ואת"כ בהמתו^(יג).

(א) בגוף האיסור אי הוה אסור מן התורה או מדרבנן הוא מחלוקת הפוסקים, בתשובת מהר"ם (מרוטנבורג) ב"ר ברוך החדשות (סימן ש"ב) כתב "הא דאסור לאכול קודם שיתן לבהמתו הוי איסור מן התורה" וכ"ה במג"א (סי' רע"א ס"ק י"ב), ובשבות יעקב (ח"ג סימן י"ג) כתב "דהוא דרך מדרבנן וקרא אסמכתא בעלמא", עיין שם: (ב) עיין טורי זהב (או"ח סימן קס"ז סק"ז) דרק אכילה אסור ולא טעימה מדאמר אסור לאכול ולא אסור לטעום, עיי"ש. אבל בגיטין (ס"ב) איתא 'אסור לטעום', וכן איתא ברי"ף (ברכות דף כ"ח.) ורא"ש (ברכות פ"ו סימן כ"ב) וכן משמע ממג"א (שם ס"ק י"ח) וכן העלו השאלת יעב"ץ (סי' י"ז) והכתב סופר (או"ח סי' י"ב) ועוד אחרונים. ובהג' משנת חסידים (על ספר חסידים סי' תקל"א) הוכיח דבכל פעם שבא לאכול אף בערב צריך ליתן לבהמתו. ובתפארת יעקב (שבת פט"ז אות י"ג) על התפארת ישראל דהא דאסור לאכול קודם בהמתו, היינו בהגיע עת האוכל לבהמה צריך ליתן לה תחלה, אבל אם אין בדעתו ליתן אז לבהמה אין איסור בדבר: (ג) ובשבות יעקב (ח"ג סימן י"ג) דאף בהמה טמאה בכלל, ובשע"ת (ס"ק ט') מביא מברכ"י דצריך לזהר גם בתרנגולים, ובשאלות יעב"ץ (סי' י"ז), דדוקא בבהמות ועופות וכיוצא בהם, אבל לחתול וכלב אף שהמה שלו ובתוך ביתו, אע"פ שלענין צער בעלי חיים גם המה בכלל איסור, אבל להקדים להם המזונות אין קפידא כל כך, עיי"ש הטעם: (ד) ובגליון הגמ' מהגאון ר' ישעיה פייק (ברכות מ.) הביא רמב"ם (פ"ט מעבדים ה"ח) וסמ"ג (עשין פ"ז) "מקדימין מזון הבהמות ועבדים לסעודת עצמן, הרי הוא אומר (תהלים קכ"ג, כעניני עבדים אל יד אדוניהם כעניני שפחה אל יד גבירתה", וצע"ג. עכ"ל: (ה) לשון הגמ' ברכות דף מ' ע"א: (ו) גמ' ברכות מ' ע"א, ורב ששת אמר אפילו "גביל לתורי" נמי אינו צריך לברך דאמר רב יהודה אמר רב אסור לאדם שיאכל קודם שיתן מאכל לבהמתו (וכו': ז) לשון הטור: (ח) לשון המחבר: (ט) כ"כ המ"א (ס"ק י"ח) משם ספר חסידים (סי' תקל"א), ובשלחן הטהור (ז"ז ס"ק ד') כתב ולענין שתיה אין קפידא כיון שאין זמן קבוע לשתית בהמה כמו לאכילה, ועוד כמה בהמות יש שיכולים להתקיים איזה חדשים בלתי שתייה, אבל אם ניכר לו שהוא צמא כגון בסוס אסור לו לשתות עד שישקה בהמתו: (י) כן משמע מהאזה"ח הק' דלהלן, ובתשובת השיב משה דשתיה בכלל טעימה, ואם טעימה אסור גם שתיה אסור: י"א) שאילת יעב"ץ (סי' י"ז: י"ב) תשובת כתב סופר (סי' לב) משם אביו החת"ס: י"ג) אוה"ח הק' פרשת חי' שרה י"ט כ"ד ופרשת חוקת כ' ח':

סגור להרהר

בני

ובא וראה המצער הבריות הרי הוא מכניס עצמו בסכנות גדולות, ואף המצער בהמה חיה ועוף, יש לו עונש, כי אין שום דבר שאין לו מזל, והמזל של המצטרע מקטרג עליו, ומכל שכן שיש לו עונש גדול המצטרע ת"ח. ובא וראה מה שהביא בעל החרדים באיש חשוב, תם וישר, שנתאכסן אצלו הקדוש האר"י ז"ל, ועשה לו כבוד גדול וטרם נסיעתו של אותו איש הקדוש האר"י ז"ל אמר לו, מה הגמול אשר אשלם לך בעד החיבה גדולה שהראית לי, ואני מוכן לתשלום גמולך והטרח' שטרחת בשבילי. והשיב לו הבעל הבית שהיו לו בנים, ואח"כ נעשי' אשתו עקרה, אולי ימציא לו תרופה לאשתו כבראשונה, והשיב האר"י ז"ל ענין הסיבה שנעשית עבור הסיבה ההיא עקרה כך הוא, ואמר לו דע לך, שהיה סולם קטן עומד בביתך שהיו התרנגולים קטנים עולים ויורדים בו לשנות מים בכלי של מים אשר היה סמוך לסולם, והיו שותים ומרוים צמאונם, ופעם אחת אמרה אשתך להמשרתת שתסיר הסולם משם, אף כי לא היה כוונתה לצער את התרנגולים כי אם מטעם אחר להיות הבית נקי, ומאז אשר הוסר הסולם יש להתרנגולים צער גדול שאינם יכולים להתרנגולים לפרוח כי היו עדיין קטנים לסבול צמאון גדול ועלתה צפצופם לפני הקב"ה המרחם על כל מעשיו, וע"י כן נגזר עליה להיות עקרה. והחזיר הבעל הבית הסולם למקום הראשון, וה' נתן לה הריון וחזרה ללדת כבראשונה. הרי לך כי הש"י פוקד ומשגיח על כל בריות ברוב רחמיו וחסדיו, ומשלם להמצעים את הבריות.

(קב הישר פרק ז)

יורי

דרכי על ידי מעשה באו ועל ידי מעשה הלכו על ידי מעשה באו מאי היא דההוא עגלא דהו קא ממטו ליה לשחיטה אזל תליא לרישיה בכנפיה דרבי וקא בכי אמר ליה זיל לכך נוצרת אמרי הואיל ולא קא מרחם ליתנו עליה יסורין, (כמדומה דההוא עגל היה בו איזה נשמה מגולגלת, והיה יודע שהולך לישחט, והיה קשה עליו לסבול צער השחיטה בהיותה בגוף הבהמה, והיה מבקש מרבי שיבקש עליה רחמים לצאת מן הבהמה קודם שחיטה, ואמר לה זיל לכך נוצרת בתוך הבהמה לסבול צער זה וזהו תקונך, והואיל ולא ריחם לבקש עליה רחמים כמו שבקשה לא ריחמו עליו, ודו"ק, ואם כנים אנחנו נראה דלמיחש בעי על כל בהמה חיה ועוף שלא נאמר בפניה לך שחט בהמה זו או עוף זה אלא כמו שאומרים קצת לך הנח ענק על צאורה. פלא יועץ ערך רחמנות). ועל ידי מעשה הלכו יומא חד הוה קא כנשא אמתיה דרבי ביתא הוה שדיא בני כרכושא וקא כנשא להו אמר לה שבקינהו כתיב ורחמיו על כל מעשיו אמרי הואיל ומרחם נרחם עליה:

(בבא מציעא פה ע"א)

מחזירי

ונתתי עשב בשדך לבהמתך ואכלת, כשבהמתך אוכלת ושובעת עובדת בכח את האדמה, וכן הוא אומר (משלי י"ד, ד) ורב תבואות בכח שור:

(ספרי עקב י"א ט"ו)

הטעם דבכל מקום בהמה קודם, דלפעמים אוכל בזכות הבהמה, והכי קאמר ונתתי עשב בשדך ולבהמתך ובזכות זה גם אתה ואכלת ושבעת:

(הגהות יד אפרים)

הדפדפנייה

נייעס, נאטיצן, באריכטן, אינערהאלב כוללנו

געגאנגען מעלקן די קוה, און גלייך דערנאך פֿיטערן די בהמות און די עופות און מקיים זיין די גאר הייליגע מצוה פון גביל לתורה, און אזוי איז יעדעס קינד שוין פון קליינווייז אהן אויפגיוואקסן אז מען גייט נישט עסען ווילאנג מען האט נאך נישט געפיטערט די בהמות, און אזוי האבן זיי געהאט די זכיה זייער גאנץ לעבן מקיים צו זיין די מצוה און אין איינוועגס אויך בענעפיטירן פון אירע סגולות און השפעות טובות וואס זי ברענגט מיט זיך מיט.

נאך די חורבן אייראפע וואס די רשעים האבן ארויסגעטריבן אונזערע עלטערן פון זייערע הייזער און וואוין ערטער האבן זיך די רוב פון די יודן באזעצט און די גרעסערע שטעט עיירות גדולות וכרכים המוקפים חומה, וואס דארט איז דאס לעבנס שטייגער אויף אינגאנצן אן אנדערן שטייגער, עס קען דורך גיין ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורת שמונים שנה אן דעם וואס מען זאל בכלל האבן געזען א בעל חי פאר די אויגן, וואס דאס האט צוגעברענגט אז די מצוה איז אזוי פארגעסן און נאך געלאזט געווארן.

שאלה: אלזא וואס טוט כולל גביל לתורה צירוק אויפצולעבן די דאזיגע מצוה?

תשובה: כולל גביל לתורה האט אין די לעצטערע טעג איינגעקויפט עטליכע סטאדעס פון פארשידענע מיני בהמות און עופות ווי די געטרייע חברי הכולל גייען ארויס יעדען פארטאגס און פֿיטערן זיי בדחילו ורחימו כדי שובען און שטעלן ארויס זכותים פארן ציבור זיך איינצוהאנדלן שותפות'ן כדי דערמיט אביסל אויפצולעבן און צירוק אריין ברענגען די מצוה און די ראמען פון אונזער היימישן עולם.

שאלה: וואס איז דאס כולל גביל לתורה?

תשובה: כולל גביל לתורה איז א וואולטעטיגע ארגענאזאציע וואס באשטייט פון א גרופע חשובע בני תורה וואס האט גענומען אויף זיך די אויפגאבע פון אויפלעבן די ליידער לאנג פארגעסענע און פארשטארבענע מצוה פון **גביל לתורה**.

שאלה: ווען און ווי אזוי איז די מצוה אזוי פארגעסן און נאך געלאזט געווארן?

תשובה: צו באקומען אביסל א קלארערע בילד דארף מען אביסל צירוק גיין די היסטאריע.

בימים ההם בשנים קדמוניות האבן אונזערע עלטערן און אור עלטערן געוואוינט און קליינע שטעטלעך און אין דערפלעך, יעדעס יודעלע האט זיך געהאט זיין הייזקע, בודקע, קרעטשמע, לויט וואו זיינע אומשטענדן האבן איהם ערלויבט, און לעבן דעם האט ער געהאט א שטאהל מיט אפאר קוהען ציגן און שעפעלעך, און אין הויף זענען ארום געלאפן אפאר קאטשקעס גענז און הינער, און פון דעם האט מען געלעבט און גצויגן א חיונה.

פון די קוהען און ציגן האט מען געהאט מילך קעז און פוטער, פון די הינער האט מען געהאט אייער, יעדען ערב שבת קודש איז מען געגאנגען צום שוחט מיט א הינדל אדער א גענזל און פון דעם געהאט זופ פלייש לעבער קושקע און פצע, און אזוי האבן זיי געלעבט און אויפגעוואקסן צוזאמען מיט די בהמות.

מיט דעם איז אטאמאטיש מיטגעקומען אז יעדן פארטאגס איז מען אויפגעשטאנען גאר פרי און

בהמלצת גדולי הרבנים

מיט גרויס פרייד נעמט כלל ישראל אויף די בשורה טובה ומרנינה אז 'כולל גביל לתורה' איז נעתר געווארן לבקשת הרבים און האט ארויס געשטעלט אויפן מארק פארשידענע אייטעמס לזכות בהן את הציבור החשוב וואס ווארט שוין מיט שפאנונג מתי תבוא לידי ואקיימנה ווען וועלן מיר שוין אויך זוכה זיין צו א שותפות און די געוואלדיגע גרויסע מצוה פון גביל לתורה.

און אט איז א טיילווייזע ליסטע פון שותפות און זכיות וואס ארויס געשטעלט געווארן לטובת הציבור זיך איינצוהאנדלן:

			
עשבים כמלא פי גדי \$ 101.00	עמיר כמלא פי טלה \$ 136.00	עצה כמלא פי נמל \$ 130.00	תבן כמלא פי פרה \$ 250.00

און פאר בלויז \$500.00 קענט איר זיך איינקויפן אלע פיר זכותים!
און די רבני הכולל שליט"א וועלן דערמאנען די נעמען פון אייך און אייער משפחה בשעת'ן פיסערן די בהמות וואס דעמאלטס איז א גרויסע עת רצון און הימל כידוע.

רבתי יעצט איז די צייט!

כאפטס אריין די געלעגנהייט און קויפט'ס אייך איין א שותפות מיט 'כולל גביל לתורה' און שטיצט די בני תורה וואס געבן זיך אפ יומם ולילה מיט די בהמות טהורות שלא טעמו טעם הטא מעולם, און אין איינוועגס זייט'ס זוכה צו די געוואלדיגע סגולות און ישועות וואס דאס ברענגט מיט זיך.